

Chemarea

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:

Pe un an.....Lei 180—
Pe un jumătate an.....Lei 100.—
Autorități și instituțiuni.....Lei 500—

In streinătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 36

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 36. — Telefon: 7-60

CHRISTOS A INVIAT!

„Ce căutați pe cel viu între cei morți? Mergeți și vestiți popoarelor, că Christos fiul lui Dumnezeu a înviat din morți”.

Infruptarea Evei și Adam din pomul oprit, era categoric indicu, că omul cu totă puterea lui de discernământ, cu toată puterea rațiunii sale și cu tot efectul liberului arbitru, nu va putea rezista eficace tentațiunii păcatului decât prin o continuă și încordată efortare, prin o nefățarnică supunere și subordonare poruncilor Dumnezeiești și perceptelor evanghelice prin intensa cultivare a virtuților creștinești.

De fapt, după cum a slăbit această efortare din partea omului, după cum omul s'a manifestat ca refractar poruncilor și perceptelor Dzecești, a și căzut iremediabil în cursa păcatului. Și cum Dumnezeu nu voeste moartea păcătoșului, ci să se întoarcă și să fie viu, în bunătața lui, nespusă, în iubirea lui mare pentru neamul omenesc, a trimis avertismente omenirii, ca să-și aducă aminte de creatorul său, ca să-și dea seama de menirea sa pe pământ, care nu este alta decât a trăi o viață curată în credință și dragoste față de Dumnezeu, bogată în fapte creștinești, pentru ca astfel să-și creeze dreptul la fericirea în viața de apoi a eternității.

Și când avertismentele Dzecești nu fuseseră înțelese de omenirea căzută în păcate, când omul deviase completamente dela menirea sa, astfel că se părea a deveni robul întunericului și al infernului, Dumnezeu însuși se pogori pe pământ prin fiul său pentru a arăta omului calea, care duce spre limanul mărturisirii.

Iată menirea lui Christos pe pământ. Și istoria petrecerii Fiului lui Dumnezeu printre noi — prin care și-a îndeplinit menirea sa — cuprinsă în evanghelia celor patru evangheliști a fost, este și va rămâne ca cea mai grăitoare pildă, ca cel mai puternic exemplu de felul cum trebuie să trăim în credință față de Dumnezeu, dar mai ales cum trebuie să luptăm și să ne jertfim întru apărarea acestei credințe. De felul cum trebuie să ne iubim pe semenii noștri, cum trebuie să ne însușim dzeiasca virtute a iertării, fiind inerent firii omeneste de a păcătuți și greși. Viața lui Christos, nu este altceva, decât oglinda vie a celor virtuți, care cultivate ridică omul în apropierea Creatorului său. Învățăturile lui Christos sunt izvorul de apă vie, din care datorii suntem să gustăm, pentru a ne providea sufletele cu tăria necesară de a putea rezista tentațiunii păcatului și în consecință a putea duce o viață plăcută lui Dumnezeu.

Și scris a fost în cartea Dzeirii, ca fiul omului venit între noi să ne arate și învețe, care este calea de urmat, ce duce spre mântuirea noastră, pentru serviciile aduse omenirii, să

fie supus celor mai deșădătoare înjosiri și batjocuriri, celor mai cumplite chinuri și suferințe culminate în răstignirea sa pe cruce. Moarte a luat fiul omului, pentru ca prin moartea sa moarte călcând să ne mântuiască pre noi din robia iadului.

Dar fiul omului fiind în sine însuși Dzeirea vecinică fără sfârșit, nu putea fi răpus de ticăloșia noastră numai atât, ca să se împlinească scriptura. Inviat-a el deci a treia zi din morți.

Acum când sărbătorim sfintele sărbători ale învierii Domnului, cade să cu adevărat să ne reculegem sufletește pentru un moment măcar, ca în pioasă relevație în fața învierii lui Christos să ne dăm seama de micimea noastră și slăbiciunea noastră omenească față de mărirea și atotpu-

ternicia lui Dumnezeu. Să ne dăm seamă, că ori cât ne-ar ajuta mijloacele științei pentru a ne ridica înspre culmi nebănuite, oricât am ajuns să stăpânim apa și văzduhul, oricât de stăpâni ni se pare a ne vedea pe energile naturii, nu suntem decât niște ființe efemere, trecătoare și minuscule față de eternitatea divinității infinite.

Din Invierea lui Christos să ne dăm seamă, că numai după moarte va începe adevărata viață a sufletului, care va dura cât vecinicia și care va fi fericită sau nefericită, așa după cum ne-am pregătit-o în aceasta viață trecătoare de pe pământ.

Și cu acest gând Vă spunem:

„Christos a înviat!”

ALEXANDRU HORGA.

Ceasul răfueții.

Artificiile, fecturile bengalice, manevrele stângace și opintile opoziției disperate nu pot impresiona pe nimeni din această țară, pentru că toate aceste manifestări și sfârșiri nu sunt altceva decât balonașe de încercare, exerciții de scamatorie și exhibițiuni cabalistice ale oculteii prost mascate. „Dumme Bauernfänger” cum ar zice neamțul, atât de străvezii sunt produsele serviciului de afișaj ale camarilei, încât și cel mai umil cetățean le descifrează sensul dosit, apreciindu-le la adevărata lor valoare. Prea e ordinară inscenarea maestrilor diversionii, prea e grosolană tentativa de captare a naivității omeneste.

Dar nu se mai emoționează nici streinătatea care, prin aparatul ei de informațiuni admirabil organizat, selecționează toate știrile venite și trimise din România și are posibilitatea a le verifica oricând la fața locului. Oficialitatea și marile organizațiuni economice din streinătate sunt extraordinar de precaute și prea serioase pentru ca să se lase induse în eroare de știrile tendențioase; căci oricine își poate imagina harabura ce ar rezulta de pe urma înregistrării și escontării tuturor născocirilor bolnăvicioase, difuzate de patriotarii opoziției. Am avut prilejul în nenumărate rânduri să admir preciziunea, obiectivitatea și seriozitatea informațiilor ce le deține streinătatea asupra stărilor din România și cari sunt riguros ținute la curent cu evenimentele cotidiene reale, de ordin politic și economic, așa că zadarnică este truda informatorilor benevoli și prea serviabili, de ocazie și de meserie. Au trecut acele vremuri tulburi de o dezolantă și penibilă incertitudine, când cea mai mică știre intenționat exagerată găsea rezonanță revoluționară în vastele și ospitalierele coloane ale presei „amice” din apus, producând de multe ori panică și perturbațiuni dăunătoare țării noastre.

Azi nu mai prind bazaconiile și sen-

zaționalul fantastic umflat, nu se mai dă crezare oficinei de minciuni sfruntate, brașeavelor irezonabile și informațiilor criminale ale cartierului general de calomnii și defăimare. Degeaba se mai trag clepotele în dungă, sunetul lor trist nu răscolește, nu impresionează pe nimeni, el este de fapt acompaniamentul jalnic al boceli de înmormântare a opoziției oligarhice împreună cu întreg arsenalul ei de arme bizantine. În van caută disperții opoziții să găsească secretul învierii, secretul renașterii, ei sunt definitiv condamnați la tăcere. Umbrele lor pornite în dans macabru, secundate de haita de carnivori, de canalile și haidmanalele electorale, recrutate cu grijă mișaloasă din toate straturile sociale, zadarnic se agită, zadarnic să trudească alarmeze opinia publică din țară și streinătate, căci coarda sună fals, văicăreliilor simulate le lipsește tocmai rezonanța sincerității și puterea mistică a adevărului și convingerilor profunde.

Noi, cari trăim departe de zarva și zgomotul din capitală — câmp propice pentru operațiuni abracadabrante — știm să distingem tembelismul și fariseismul opoziției de realitate, cunoaștem întreg programul teatrului de primăvară ce se oferă gratuit bucureștenilor de către generații antreprenori liberalo-averescani, noi știm că totul se reduce la o farsă sinistră, la un carnaval cu măști și biete marionete cu roluri distribuite dinainte și acționate de maestrul culiselor; iar pe deasupra se revarsă torentul lacrimilor de crocodil ale presei mercenare.

Țara, marea masă, imensa masă a poporului este perfect liniștită, pretutindeni domnește cea mai desăvârșită ordine și dorul de muncă constructivă. Lumea este preocupată de munca câmpului, de activitatea de toate zilele, de grijile vieții și are absolută încredere în dibăcia de cărmăciu a dlui Maniu, care, sigur de sine și bazat pe mandatul primit dela Națiune cu atâta impresionantă dra-

goste, procedează neturburat de nimeni și de nimic la realizarea misiunii sacre: scoaterea țării din dezastrul în care au asvârlit-o guvernele trecute și înălțarea ei la poziția ce o merită în concertul popoarelor civilizate.

Deși guvernul Maniu este preocupat de înfăptuirea păcii sociale, de atenuarea asperităților dintre partidele politice, de mari probleme de Stat în plin curs de realizare, el este astăzi înșepat din toate părțile de paraziții și mercenarii partidelor reacționare, extrem de gălăgioase, dar fără rădăcini în marea masă a poporului.

Totuși, față de provocările incertanșe; față de tentativa anarhizării capitalei, a amestecării armatei în luptele politice și a împiedecării pe orice cale și cu orice mijloace a operei de refacere și de normalizare; față de imunda campanie de calomnii și injurii la adresa oamenilor cinstiți, de mare prestigiu și calibru, cari conduc destinele țării, guvernul nu poate rămâne impasibil, nu poate răspunde numai cu vârful piciorului, cu bobărnacuri și sperietoare: dezmățul anarhic trebuie curmat din rădăcini!

A sosit ceasul răfueții! Fie dar. Să se judece odată marile proces dintre națiune și oligarhie. Dl Madgearu să nu mai aibă rezerve. Să se dea în vileag, așa cum am cerut în nenumărate rânduri, toate isprăvile gospodăriei rapace și criminale a bandei liberalo-averescane. Să se deschidă larg problema răspunderilor și sancțiunilor. Să se procedeze rapid, fulgerător de drastic, pentru ca opinia publică să primească satisfacția cuvenită și să aibă conștiința împăcată, că a pus la cărma țării pe oamenii vremii, cari știu ce vor, realizează ce au promis și stăpănesc evenimentele.

Guvernarea național-jărănistă trebuie să treacă ca un părjol peste păcatele și vinovații făuritori ai dezastrului sufletesc, moral și economic al țării. Guvernul Maniu și actualul parlament trebuie să fie purgatoriu și reformatoriu vieții publice, adevărați salvatori ai onoarei naționale.

Și pentru atingerea acestui scop nu trebuie să aleagă mijloacele, căci oricare ar fi, ele sunt simțite de scop. Nu există decât o singură cale: cea dreaptă. Tot înainte și mereu înainte, în marș forțat până la ținta finală. Guvernul să nu se uite nici în dreapta nici în stânga, să nu ezite nici o secundă, căci adevărata opinie publică îl controlează, îi îndrumă pașii în ritm accelerat, cu satisfacție și frenezie crescândă, gradate dinamic și proporțional cu intensitatea ce se va pune în răfuiala cea din urmă.

A sosit ceasul mării răfueții, care cere fapte, măsuri radicale, hotărâte, rapide și energice.

I. MARTALOGU.

Cititorilor și prietenilor noștri le dorim sărbători fericite!

Christos a înviat!

Ziarul „Chemarea”.

Noii alarmiști ai crezului public

Deputatul Barabás Béla visează despre vremuri apuse...

Abia, după avertismentul dlui Vintilă Brătianu, prin care ne-a avertizat, că va fi război, ca tot dinții să se erodit, cari vor stați legați de armă-mului, se vede tot și câte alți martiri, mai îndrăzneți, mai demeni, să se dea din tabăra liberală, cari seamănă du-și, că au trăit vremuri mai strălucite, decât cele de azi... căci dacă le-au tras plugul în arșiță și ploaie, au devenit acum stăpâni, ori cel puțin egali cu dânsii, în urma dispoziției ingenioase a dlui ministru A. Dobrescu, asupra întrebării limbii Statului în consiliile comunale și județene, s'au prefăcut deodată mitraliere, sperietoare de păsări, sau radio-uri urliătoare, poreclindu-ne „antidemocrați”.

Și în capul acestor „ebredisti”, ce nu vreau să ne recunoască ampla toleranță, stă, exact, un al doilea exemplu al fostului nostru „custode financiar”, cu deosebirea însă, că acesta, adică dl Barabás Béla — căci de ce să-i ascundem numele — e absolut analafabet în mânăuirea banului public, dat fiind, că e fiul răsfățat al îndepărtatului Răsărit..., pe când dl Vintilă, e productul precoce — se zice — al tumorilor din insula Korfu...

Salamalec!, ale Barabás! Insfârșit, la bătrânețe, ați nimerit să vi se atribue afinități cu personajii ilustre, cari nu trebuia să vă stărnească revolta contra legilor românești. Dar, dacă nu ne respectați indulgența, de care beneficiază oricare minoritar în acest Stat al nefericirii libertăți, niți noi nu ne știm să vă întrebăm: „Ce vă îndemnat la eșirile violente, înregistrate cu atâta lăcomie de senzațional, de sălărețul ziar „Ellenzék”? Cine vă îndreptățit să calificați și să declarați de nule ordinele dlui ministru Dobrescu, căruia, pe lângă părăsirea cu dl ministru Sever Bocu, i-ați mai aplicat și câteva epitețe? Nu vă preocupă vreodată ideea, că renitența și îndârjirile, nu sunt remedii potrivite pentru menținerea unor drepturi, pe cari noi nu le aveam „în altă timpore”... iar de când le-ați obținut de pe o zi pe alta, fără nici o bătaie de cap, le călcați azi în picioare, ca semn de protestare, că ne veți răpuși în cel mai apropiat viitor?...”

Cine vă însușit neobștinutul curaj, să declarați că nu vă veți supune legilor noastre de Stat? Nu vă privește meșul, unde viziți? Nu vă ofere măcar o suspăție stărea de lucrări și grănitățe țării noastre de azi? Poștina! solicități imediat foaie de drum și vă stărnă numă decât la dispoziție!... V'o spunem tot așa de franc precum i-s'a spus odinioară și premierului nostru, dlui Iuliu Maniu, în parlamentul maghiar, când ridicându-și cuvântul în contra tendințelor de maghiarizare a armatei austro-ungare, a fost amenințat de către Iuliu Iusth, preș. ședinței parlamentare, că i-se va detrage cuvântul, pe când deputații Emil Nagy, Francisc Thály, Leopold Kálby, Vasile Máthé și contele Theodor Batthányi, năpustindu-se asupra lui, ca niște rabiati, au strigat: „Jos cu el! Du-te la Viena, ori la Búcarești! Așa ceva, nu se poate răbda în parlamentul maghiar! Asta-ți porcărie! E o cutezanță nemai pomenită! Or vă purtați, ca bunii patrioți, ori plecați în Austria! Precum se vede, ați uitat, că în Ungaria limba statului este aceea maghiară...”

Ei, ale Barabás! Și dv. cârțiți totuși în contra totului ce e românesc, afirmând că ordinul dlui ministru Dobrescu, va provoca un ecou, mobilizând atenția întregii lumi? Nu vi se pare c'ați degenerat într'un augmentativ, când susțineți astfel de lucruri? Atenția întregii lumi? Da, poate, atenția tuturor încapătănaților și șovinistilor trândavi, cari sperând într'o „minună maghiară”..., nu și-au însușit ani de rând limba română, iar acum țipă cât îi ține gura, că nu

înțeleg limba statului. Rușine! Astfel de țipi, dacă s'ar făcure căruia de părinți de o doză de amărie și dacă s'ar sfecți de rușine să stea mult, că meste bafuți, în consiliu, ar refuza pentru totdeauna la demnitatea de consilier român. Căni să se poată însă gândi la una ca aceasta domni consilierii dlui Barabás Béla, care a scris „Keleti Ujság”, le menajează mărșă cerbicia, spulberându-le prin acest procedeu — demn de cea mai strânsă pedeapsă — brice fantezie de îndreptare?

....Cam deodată, nu știm ce proporții va lua cutezanța doșetică a acestui cotidian perfid, ale cărui coloane, sunt mereu împănate de neghiobii senile, dar în loc să fie avertizat din partea noastră în fiecare moment, intitulându-i „domni” pe toți toptangii, cari în reportagiile lor murdare, nici întâmplător nu ne-ar conferi același titlu — ar trebui să i-se aplice, nu expresii, ca: „Mai încet domnilor dela Keleti Ujság!” — „Ii sfătuim pe domni dela Keleti Ujság” — „Fiți mai puțin gălăgioși domnilor dela Keleti Ujság”, etc.... prin care devenim într'adevăr cava-ghioși și lași, în fața unor jidani maghiarizați — ci o fulgerătoare pedeapsă, ca un fel de preludiv al „legii alarmismului”, pentru toți acei derbedei, cari încearcă pe diferite chestiuni, să ne discreditizeze Neamul și Tara...

OCTAVIAN ȘIREAGU.

Un răspuns

În Nrul din 10 Aprilie a. c. al gazetei din Cernăuți „Glasul Bucovinei” unul care n'are îndrăzneala să se iscălească, în articolul „Chemărișm-sarlatanism” interpretează perfid o problemă plină intelectual. Articolul n'are răspuns, este un pamflet de-o maliție care-și va găsi capătul în depresiunea generală ce va timbra în scurt timp această metodă. Articolul este atât de neserios, nemotivat și ilogic încât pe lângă cea mai mare a mea răzuimă de-a răspunde la vre-o acuzație precisă, mi-e imposibil.

Mobilat însă trebuie căutat în altă parte, mizeria chemăriștă în Bucovina a prichit o necontestată durere în țercărită celor cari își vedeau periclitată supremația politică asupra utul popor-ban și îngăduitor ca cel al Bucovinei. Revirimentul provocat de acțiunea noastră îl probează însăși atacurile continue, cu cari ne-a deschis brațele gazeta incriminată. O acțiune din care nu radiază energie și activism, o pecetluete lipsa de inerție, și nici odată nu provoacă opreliști. Acțiunea noastră a fost sistematic controlată de organele autorităților ce serveau pe acea vreme guvernului partidului național-liberal.

Dar succesul unui partid creat și cerut de toată opinia publică n'a putut fi împiedecat. Acțiunea chemăriștă și-a dat mica sa contribuție în realizarea unui regim de mai bune gânduri pentru scumpa noastră țară.

Asta este durerea anonimilor. Ei fără nici un motiv de program, sau de fapte materiale, se angajează în discuțiuni din cari rămân compromiși, prin maniera, lipsită de cea mai elementară intelectualitate, și caracteristică prin banala gândire ce nu poate emana decât dintr'un foarte mediocru spirit.

Aceștia sunt cei cari probabil n'au citit altceva în viața lor, decât cunoscuta literatură despre Haplea.

Alex. A. Herlea

Cețiți și răspândiți CHEMAREA

Infăptuirea creditului agricol

Ultimele știri sosite din Paris, unde d. I. Lugoianu e însărcinat din partea guvernului cu terminarea tratativelor pentru Creditul Agricol, sunt dintre cele mai favorabile.

În timpul cel mai scurt Creditul Agricol nu va mai fi numai un desiderat ci o certă realitate, cari va aduce în viața economică sleită a țării revirimentul sănătos de îndreptare a crizei generale și în special de salvagardare a agriculturii.

Este un lucru știut de toată suflarea românească că criza actuală economică nu bantuiie numai în România ci în întreaga Europa.

După războiu s'a dislocat în mod fatal echilibrul economic al statelor europene și acest enorm neajuns s'a reșimțit mai ales asupra ramurei agricole.

E o criză agricolă mondială.

Acest lucru deși îl știm cu toții, totuși se găsește în această țară unii oamenii înregimentați în partidul liberal și averescan, cari încearcă să-l exploateze criminal în dauna guvernului fără să se gândiască la dauna mult mai mare pe care o pricinuesc țării prin știri și relatări tendențioase. Sunt coborâte astfel în lupta hărțuitoare de partid probleme de importanță națională a căror rezolvare impune dacă nu e o conlucrare a tuturor cel puțin o atitudine, care să nu fie de loc de sabotare.

De aceea legea pentru apărarea creditului țării îndreptată contra colportorilor de știri criminal tendențioase, a fost creată din o

imperioasă necesitate și are o indelebilă justificare morală.

Oricine va îndrăzni să diminueze creditul țării numai și numai pentru meschine interese personale și de partid este logic să se facă pambol de pedeapsa pre-crisă de lege.

De aceea acum în preajma infăptuirii creiului Agricol, legea contra alarmismului primește oarecum o justificare naturală.

Crearea unei mari instituții care să vină în ajutorul agriculturii noastre compromise, nu poate fi văzută decât cu îmbucurare de orice român care își iubeste mai întâiu neamul. Guvernul să nu se oprească în drum la sgomotul celor „câteva capete bolnave” cari au idei suigeneris despre noțiunea patriotismului și să infăptuiască cât mai urgent creditul Agricol.

Telegramele sosite din Paris ne îndrituiesc a crede că nobilele intențiuni ale guvernului se vor realiza și de această dată.

Infăptuirea Creditului Agricol va însemna în actualele condiții economice grele — consecințe inevitabile ale crizei mondiale, dovada supremă a dragostei și interesului pe care îl poartă actualul guvern țărânilor, pătura majoritară a acestei țări. Țărânilor română care a sprijinit mai mult ca oricare altă clasă socială guvernul Maniu va fi salvată astfel din fiarele cămătăriei și a neajunsurilor rezultate din criza generală și mondială economică iar guvernul Maniu va înscrie în activitatea sa încă o realizare trainică, care-l îndreptățește la recunoștința țării.

Situația financiară „compromisă”?

Față de zberetele alarmante și tentațiile de a compromite situația bugetară a țării, lansate cu atâtă înverșunare de către liberali, fapte noi în spre a spulbera nepuțințioasele alarme. Ș. acestea cu atât mai mult cu cât sunt din sursele cele mai autorizate. Primul este expozeul clar și atât de îmbucurător făcut presei de către harnicul nostru vistiernic dl Virgil Madgearu, asupra bugetului și încasărilor statului din primul trimestru al anului bugetar. Cifrele elocvente dovedesc indubitabil că făgașul prin care s'a îndreptat guvernul spre refacerea economică a țării este fericit și menit să aducă rodul bun și mult așteptat.

Incasările prevestesc viitoarele excedente. Zvonurile subversive cari liberalii încercau să-le strecoare că stabilizarea noastră monetară ar fi compromise, se dovedesc și de data aceasta ca intenții criminale de subminare ale propășirii noastre, și constituiesc atențate directe împotriva țării. Iată deci patriotismul dlor din partidul „național” liberal la ce se reduce!

O altă drastică desminte a svonurilor alarmante ne vin din sursă externă și tot atât de sigură. Este urcarea efectelor românești la bursa din Paris.

Efectele noastre au înregistrat cel mai ridicat curs pe care l-au putut ajunge în ultimii ani. Și acestea în pofida tuturor propagănzilor întreprinse de liberali, căci streinătatea este mai bine informată și mai cu bună credință asupra noastră chiar și de către străini, de cum încearcă s'o informeze „patrioții” noștri.

Pentru abonați.

Am făcut în atâtea rânduri apel către toți abonații noștri de a ne ajuta trimițându-ne acea derizorie sumă de 180 de lei la an, cât face costul abonamentului acestui ziar.

„Chemarea” se sbate cu greutate materiale enorme și neavând resurse financiare de nicăiri — căci a înțeles să rămână o tribună liberă a generației tinerere ardelenesti — își îndreaptă azi cuvântul către aceeași spr jinitori ai noștri de totdeauna, abonați noștri!

De aceea facem azi un ultim apel către toți abonații noștri, rugându-i să ne trimită cât mai grabnic abonamentul care nu e decât 180 lei, altfel în cel mai scurt timp suntem siliți să publicăm pe toți restanțierii noștri”.

Primăria Municipiului Cluj.

No. 3346—1930.

Publicare de concurs.

Primăria municipiului Cluj, publică concurs pentru furnizarea diferitelor materiale și scule necesare depozitului Serv. tehnic.

Se va depune o garanță de 6% a sumei oferite.

Se va furniza materialele în termen de 10 zile după primirea comanda (hotărârei de furnizare).

Ofertele și caetul de sarcini se pot vedea în biroul Serviciului tehnic camera No. 9, între orele 11—13.

Licitația se va face înaintea comisiei de licitație a Primăriei Cluj.

Licitația se va ținea la 5 lunie ora 11 a. m.

Cluj, la 14 Februarie 1930.

Primăria Municipiului Cluj.

M.

Anacronismul partidului liberal

Campania furibundă a partidelor în opoziție își recrutează cotidian armele și gazele asfixiante de luptă din tot ce poate fi mai nefast și mai distrugător pentru țară.

Se aruncă în involburarea incendiară a luptei de partid cele mai prețioase bunuri sufletești și morale ale neamului nostru și se risipește într-o hărțuială sterilă tot ceea ce ar găsi teren de reală activitate în domeniul cari duc la ridicarea nației noastre.

Partidul liberal care are tupeul că a făcut România-Mare(?), că este purtătorul de cuvânt și soldatul patriotismului intransigent — uită că prin acțiunile sale criminale din ultima vreme, a deraiat complect dela ideologia și principiile sale inițiale, pe care are adeseori pretenția că le-a infiltrat în ritmul vieții noastre de stat.

Cum? Partidul liberal, partid democratic? Partidul liberal, partid apărător al libertăților cetățenești?

Da! O fi fost cândva, cam pe la 1848 — dar azi partidul liberal și-a călcat în picioare tot programul democratic de atunci, devenind adept al măsurilor centrifugale, dictatoriale, arbitrare.

Este încă însângerat de recentă amintire guvernările liberale din ultima decadă.

Abuz, căpătuială, minciună și alte corolare a regimurilor odioase — au fost cinic practicate și de partidul „istoric” liberal.

Atunci în virtutea căror motive pretind liberalii puterea?

În virtutea trecutului? Dar este cel mai înșositor și neserios lucru să te lauzi cu faptele strămoșilor, când tu ești un mare și mediocru bicisnic, un fleac procreat din capriciul hazardului fără nici o calitate.

Ce folos și ce importanță poate avea faptul că partidul liberal de acum 70 de ani a fost un instrument capabil și prețios pentru regatul vechiu, când progenitura sa de azi este o biată umbră schiloadă, ipotentă și bolnavă.

Partidul liberal actual n'ar putea conduce nici vechea țară (Muntenia și Moldova) decum România modernă, în care se cer vrieri noi și largi cari să inspire un ritm viu spre o consolidare cât mai trainică a unității naționale.

Dar conducătorii liberali fac tocmai dimpotrivă. Zece ani cât au guvernat această țară au promovat cel mai sălbatec regionalism (cu bucurie la București) și printr-o satrapă birocrație au molestat permanent toate celelalte provincii unite.

În Bucovina, Basarabia, Ardeal și toate celelalte ținuturi cari s'au unit cu Patria mamă, partidul liberal a inaugurat un regim african de colonie, încercând prin o listă de agenți electorali — căzături morale de ultimă speță — să terorizeze, să jefuiască și să tâlhăriască sufletul și a-veea acestor provincii.

Lozinca lor bastardă doar o cunoaștem. E acea mizerabilă formulă: „Ardealul fără Ardeleni” — cari definește sugestiv sentimentele liberalilor față de provinciile unite.

Și-atunci cine e regionalist? Partidul național-țărănesc care vrea armonizarea tuturor provinciilor și claselor sociale românești sau partidul liberal prin politica sa sectaristă și balcanică?

Considerațiile ce se desprind în mod logic din aceste rânduri ne duc la constatarea clară ca lumina zilei că partidul liberal e un partid anacronic. Ceace înseamnă că dacă nu se va adapta vremurilor noi — va pieri tocmai ca acel erou medieval Götz von Berlichingen, peste care a trecut vâlmășagul vremilor moderne.

Revizuirea averilor

Organizația Chemării dela început, în statutele sale a fixat ca punct de program revizuirea averilor funcționarilor publici și a oamenilor cu diferite influențe, Credincioși programului nostru astăzi credem că a sosit timpul să cerem realizarea revizuirii.

Hoiturile morale, cari au infectat țara timp de 10 ani cu activitatea lor pestilențială, astăzi au prins din nou curaj și se cred în drept a păși pe arenă, nu pentru arăta îndatoririle lor față de țară ci pentru a reintra în aceeași activități de deposedare a națiunii de drepturile și de sucul vieții ei.

Or timp de 10 ani lupta s'a dus pentru a pune stavilă activității de imoralitate și inconștiență care a dus la situația găsită în momentul venirii partidului național-țărănesc la cârma țării: o țară secătuită, cassele statului goale, deficite enorme și o seamă de oameni cari prin situația și legăturile lor, prin tenebroase influențe binevoitoare, prin întunerecul oricărui simț de răspundere și prin lipsa oricărei conștiințe morale, au devenit capacități financiare, posesori ai tuturor bunurilor pământeste.

Incepând cu capitala și terminând cu ultimul orășel de provincie, îi vezi și astăzi — oameni cari niciodată n'au știut ce-i munca, cari niciodată n'au știut ce-i frământarea gândului pentru asigurarea pâinii, în inima și conștiința cărora odată n'a vibrat vreun sentiment s'au măcar o licărire a scrupului de moralitate — îi vezi plimbânduși cu aroganța parvenitului, obscuritatea lor luxoasă și sfidătoare, cu viteza ultime perfecțiuni tehnice lăsând în urmă-le noroiul conștiinței lor și praful neantului din care s'au ridicat și unde vor trebui să meargă.

I-i vezi pentru ca să înveți să urăști, îi cunoști și te scârbești, și știi ce au fost și prin ce au survenit,

pentru ca să înveți a prețui dreptatea ce trebuie să vină.

Toată lumea îi arată cu degetul, fiecare știe să povestească una din „lovitura” lor și totuși aceeași lume întreagă le privește apatic și fără nici o reacțiune bălăceala lor bogată cersându-le uneori pretenția, iar când e cazul, ajutorul.

În această lipsă de reacțiune este pericolul viitoarei noastre societăți și vieți de stat.

Existența lor nepedepsită, situația lor materială necontrolată, risipa lor amețitoare și desfrâul păcatului în care trăesc — consecința a începutului lor de viață — sunt atâtea îndemnuri pentru cei slăbi, dar încă cinstiți, pentru cei cinstiți dar în grea mizerie ca să încerce, aceeași cale a ascensiunii și să ajungă aceleași rezultate ale vieții fără griji.

În asemenea împrejurări noțiunea păcatului zi de zi își pierde senzul, lipsa oricărei grije de răspundere, devine o primă de curaj, iar principiul moral o podoabă de muzeu antic.

Iată de ce existența lor e o provocățiune, iată de ce existența națiunii reclamă eliminarea din organismul ei sănătos a microbilor cari răspândesc în jurul lor inoralitatea și minează prin contagiere, viitorul acestui neam.

Dacă pe teren politic națiunea a intrat în drepturile ei, tot în drepturile ei va trebui să intre și în ordinea morală a vieții de stat, de sus până jos.

Răul nu se poate stârpi niciodată în întregime, dar trebuiesc găsite mijloacele, pentruca numărul celor cari ar avea curajul să-l facă, să fie redus.

Revizuirea averilor este unul dintre acele mijloace și el va trebui folosit pe o scară cât mai întinsă.

E de datoria aleșilor țării să-și spună în această privință ultimul cuvânt.

Chemarea.

ȘACALII...

Oare ce a mai rămas din mizeria acestei țări, ce să nu fie exploatat cu atâta înverșunare, de către imaculații deținători ai lozinței „prin noi înșine”. Partidul liberal cu deviza „prin noi înșine” ne-a adus în țară cea mai cumplită mizerie, în decursul unei guvernări de 10 ani și din care azi încearcă să sugă ultima sevă. Rosturile României-Mari visate de strămoși, au fost interverite de acești agi ai Fanarului. În numele unei moșteniri de războiu, au strecurat în ogorul țării, cele mai diabolice semințe, cale căror rod funest, D-zeu știe unde ne-ar fi dus. Prin gospodăria de codru, au sămănat discordia și ura între frați, pentru ca pretextând necesitatea unei „unități sufletești” să poată opera în dragă voie. O mică comparație între legăturile sufletești între toți Români din'nainte de războiu și de după, poate lesne să ne furnizeze convingerea justă, că liberalii n'au făcut altceva decât să falsifice, și să creeze asperități și neînțelegeri între fii întregitei țări.

Decăderea economică în care ne confundăm tot mai mult a fost dată drept o altă consecință a războiului și o ineficacitate de sistem a României-mici pentru noile hotare. Dar în timp ce alte state, răsărite din cenuse se refăceau economic și avansau într'un

real progres, România mergea ca racul. A trebuit ca Țara conștie să se trezească cu un ceas mai de vreme pentru a preveni pașnic dezlănțuirea furtunei prin alungarea guvernului liberal. Acestea triste situații cu toate urmările inerente, au fost atribuite nepriceperii guvernanților. Mai ales că pe fiecare sâmbure de mizerie, și pe fiecare furt, nu uitau să puie eticheta naționalismului. Să fura în numele naționalismului, se schingiuia în numele naționalismului și tot în numele lui ne prăvăleam spre prăpăstie. Și nepriceperea bine intenționată găsește circumstanțe atenuante. S'a crezut că sunt proști dar de bună credință.

Cât de eronată a fost această părere abia azi se vede. Azi când au început să-și dea pe față intențiunile criminale în toată goliciunea lor. Azi când nu crută nimic pentru a lovi în existența Statului. Când marea de pe fața stigmatizată a criminalilor a căzut împinsă de setea demnică a rapțului. Abia azi începe să se vadă că pre supusa bunăcredință, și sentimentele patriotice nu existau, la ei. Recentele și tristele evenimente dela București sunt elocvente. Căci gândul nebun de a preveni recolta bună pentru țară a sămânței sădită cu dragoste și hârnice de actualii conducători ai Statului, i-a împins la

Christos a înviat!

Când zorile-și revarsă lumina argintie
Pe valea ce se luptă cu noaptea 'n agonie
Grăbesc lumini aprinse, plecate la un semn
Spre dealul micii noastre, biserică de lemn.

Tremurătoare triluri triumfător trimit
Prin glas sonor de schije de trei zile-adormit
Și vântul duce ecoul de clopot peste sat
Creștinilor ce cântă: Christos a înviat.

În tact izbește toaca, iar fumul de tămâie
Ridică sus spre stele speranțe care 'n vie.
Învăluită 'n umbre tăcute și mister
Credința se înalță ca bradul către cer.

Lin picură părăul, iar florile se 'nchină
Cum își deschid mîlînii petale la lumină.
Miresme fermecate plutesc azi peste sat,
Natura 'ntreagă cântă, Christos a înviat!

Mihail M. Lețanu.

cele mai mărunte mijloace. N'au cruțat nimic. Și cu cinismul cel mai sfidător, au răscolit din mizeria în care-i adâncise, pe vitejii noștri mutilați, pentru ca atingându-le rănile încă deschise să-i terfelească în mocirla serviciului unor mașine interese. Au făcut împietatea de a se servi de acei, cari și-au vărsat sângele pentru făurirea unei țări, în care liberalii nu s'au sfiit să jefuiască ca'n Vlășia.

Acei cari fără prea multă pregătire și fără prea perfect echipament, n'au ezitat de-a-și apăra pământul sfânt al Patriei ținându-l în dinți, înfigându-și în el mâini și picioare fără a le mai scoate luminându-l cu lumina ochilor lor, au fost scoși din dureroasa lor resemnare și puși să-și zângănească profezele și cărțile neputinței, la sunetul cărora acei cari i-au jecmănit până acum să-și frece cu satanică bucurie mâinele, ca la presimțirea unei noi prăzi. Invalizii noștri? sârmani triști eroi, cari au făurit întregirea unui neam, creind o țară mare și bogată, în care ei să împărtășească o soarte neumană.

Căci problema invalizilor la noi a fost neglijată mai nemilos ca ori unde... Situația invalizilor este mai rea decât în oricare stat, dintre acele care poate avea mândria să-i aibă. Or această situație, e de un an numai?... Cine ar putea susține aberația că aceasta tristă soartă a invalizilor a fost creată de actualul guvern, împotriva căruia au încercat să o exploateze? Și cine n'a trăit în această țară știe că liberalii au fost aceia, cari s'au făcut vinovați, de această stare a invalizilor! Ei au speculat problema invalizilor mai barbar și mai neechitabil decât se poate închipui. Căci și aci au ținut să divizeze în mod injust copiii aceleiaș suferinți, creind pe deoparte marea masă a mutilaților neîndreptățiți și în mizerie, iar pe de alta o ceată de profitori, cari să servească diferitelor interese. Nimeni nu poate nega mizeria în care se zbat unii schilozi primind dela stat o sumă derizorie, în timp ce alții beneficiind de diferite favoruri primesc zeci de mii. Vezi invalizi cersind dela aceia cari din această calitate și-au făcut milioane. E drept ca să dai unora totul zmulgând altora și strictul necesar existenței? Și data fiind această situație e natural ca unora să nu le convină revizuirea situației invalizilor știind că prin o soluționare echitabilă s'ar trezi cu serioase scăderi după cum cei mulți și neștiutori e natural ca să poată fi induși în eroare. E de datoria conducătorilor invalizilor să nu-i lase ademeniți.

Căci șacalii liberali stau la pândă pentru a profita dintr'o nedreptate creată de ei. Nu pregetă o clipă de a pângări cinstea și jurământul eroilor martiri prin încercări de instigare. Căci atunci când autoritățile le asigură soluționarea echitabilă a doleanțelor se poate justifica acțiunea violentă, fără dedesubturi oculte? Și atunci acea mână criminală, acel gând subversiv, de a căuta profit din mizeria unor mucenici, îndemnându-i să se lupte cu urmașii lor, cu acei cari azi poartă uniformă pe care ei au purtat-o, cari au jurat aceeaș credință pentru țară și tron, acea hienă monstruoasă, mai poate profana națiunea de iubire de neam și țară?

M. Lețanu

La o răscruce a istoriei.

Prietenul meu întru condeiu Tutankamen, care în ale sale Scrisori dela Redacție închide de multe ori sub masca ironiei și-a umorului probleme de chinuitoare importanță, a definit în numărul trecut al acestui ziar foarte plastic rolul guvernului Maniu în actuala configurație politică a României.

Și anume printr'o comparație puțin cam îndrăznească în aparență, dar care în fond e cu atât mai originală și adecuată.

„Guvernul Maniu a fost comparat cu acel îndărătnic sergent de stradă care în pofida tuturor riscurilor, stă neclintit la o răscruce a celor mai circulante străzi ale unui mare oraș unde se întretaie în sgomot și duduie de claxoane calea tuturor trecătorilor, mașinilor, vehiculelor.

Străjer al datoriei — el dă fiecăruia comanda încotro s'apuce, orientează pe trecătorul grăbit ca să nu intre de dreptul în triumghiul de viteză al mașinilor — fără să se gândiască niciodată la pericolul inerent datoriei lui, care într'o clipă de neatenție i-ar putea fi fatal.

...Așa stă implântat guvernul Iuliu Maniu în rosturile istorice ale contemporaneității politice, dând cu cel mai generos sacrificiu și risipire de sine porunca pe care drum s'o apucăm, spre a evita în modul cel mai ușor posibil orice ciocniri inutile, cari din potrivă ar putea avea urmările cele mai dezastruoase.

În perioada aceasta de după războiu, perioadă de răsturnare a conștiințelor și caracterelor, de imixtiune și confundare a valorilor, de tăgăduire fripturistă a principiilor, când dogma zilei este căpătuiala și bunul plac, guvernul Maniu s'a încăpățânat să asigure în viața noastră publică un regim democratic bazat pe o platformă de legalitate și moralitate care ne ridică în fața Europei întregi nivelul de considerație și ne aureolează într'o ipostază de omenie și demnitate națională.

Cărmaciul neobosit al navei statului — barca lui Horațiu — actualul guvern veghiază cu ochii în patru, ca nu cumva valurile să distrugă pânzele și să lase nava în bătaia furtunii și în mâna furibundă a oceanului.

Căci de fapt organismul social al Europei de azi se sbate în frământări mai neruoase ca cele dela răscrucea străzilor și mai îndârjite decât furtuna. Și după cum e firesc de aceste mari sgudui sociale și politice n'a putut fi scăpată nici țara noastră.

Dar pentru ca ele să nu devieze în extreme centrifugale și n' n repercurtări de consecințe dureroase, cari s'ar putea materializa în curente anarhice distrugătoare, e nevoie azi mai mult ca oricând ca în fruntea statului să stăpânească oamenii cari înțeleg situația și pot să-i facă față.

Suntem lucrați, sabotaji și spionați atât de dușmani externi cât și interni. Mulți din acești dușmani interni sunt streini de neamul nostru, dar mulți sunt chiar frați de ai noștri, cari prin acțiuni inconștiente dau mână de ajutor celor dintâiu. Nu ne îndoim că aceștia n'o fac inconștient, creind greutăți voite în calea refacerii țării românești. Iar ei sunt condamabili chiar dacă o fac inconștienți. Căci efectul rău e același în ambele cazuri.

Rolul guvernului Maniu e să canalizeze, să îndrumeze pe drumul cel mai potrivit toate dușmăniile, toate urile pentru ca ele să nu se poată declaușa în consecințe dezastruoase pentru țară.

Se'nțelege acest rol e mai mult decât greu. E exact rolul sergentului de stradă, al prietenului Tutankamen. El impune cel mai mare și generos sacrificiu, pentru ca porunca datoriei să fie integral împlinită. În cazul guvernului Maniu acest sacrificiu s'ar putea traduce prin o miș-

care a popularității, numai și numai pentru a promova binele public.

Rolul unui guvern este de a se da-rui integral pe sine ca existență și ca partid, pentru a salva imperatiivele istorice ale neamului. Alternativa cuprinde în balanță deoparte interesele partidului, de alta ale țării. Guvernul Maniu a ales promovarea celor din urmă chiar cu riscul de a sacrifica pe cele dintâiu.

Lecția aceasta de superioară esență etică este cel mai reconfortant tonic pe care conducătorii actuali îl injectează în sângele credinței și vieții noastre de popor — latin, cu rosturi de civilizare și culturalizare a Orientului European.

Gestul de sacrificiu al guvernului Maniu ne îndrituește să credem că pe lângă învingerea impasurilor grele cari ne situaiază azi în adevărate răscruce istorice, vom duce la bun sfârșit și rolul pe care Apusul ni-l'a încredințat cu deplină încredere, spre binele civilizației și umanității.

EMIL TELEACU.

Scandalagiul.

Un nou scandal s'a produs la Cameră. Eroul e același dr. Nicolae Lupu, a cărui păr se schimbă uneori, dar al cărui nărav rămâne incurabil.

În luptă chinuitoare cu sine însuși, într'un permanent conflict de conștiință, șeful așa zisului partid țărănist a avut o nouă ieșire nenorocită la Cameră.

Dsa nu poate vedea cu ochi liniștiți progresul crescând de fiecare zi pe care promotorii actualului regim îl realizează în arena vieții noastre publice.

Îl torturează mășter gândul asasin care l'a determinat în 1927 să-și părăsească tovarășii de luptă și principii pentru o efemeră satisfacție ce ț-i-o oferă un portofoliu ministerial — chiar alături de Stelian Popescu.

Or cine nu-și aduce aminte de vjelicoasa campanie a domnului Stelian Popescu împotriva doctorului Lupu? De caricaturile deșanțate în care drul Lupu era înfățișat ca o jivină cu cap de om, un monstru purtat de lanț de agenții Moscovei?!

Cine a uitat invectivele sângeroase ale Universului la adresa aceluia care peste câteva zile a fost apoi pupat pe banca ministerială într'o dulce înfrățire „a puterii” de către chiar d. Stelian Popescu.

Pentru politica românească din acel moment drul Lupu e un mort, un cadavru viu.

Căci un om care se calcă în picioare pe sine într'o tăgăduire degradantă de conștiință înseamnă că nu se respectă, în primul rând, pe sine.

Or, cum poate atunci pretinde respectul altora?

— Toate ieșirile de senzațional și scandal ale drului Lupu trebuiesc primate prin această prismă. Ele sunt simptomele unei exasperate stări sufletești, unei iremediabile nenorociri psihice — pe care temperamentul intempestiv al drului Lupu singur și-a creat-o.

Activitatea dsale politice, zigzagată și ilogică: prefect liberal în 1907, țărănist în 1917, național-țărănist în 1926, țărănist-liberal în 1927, țărănist acum în urmă, l'a făcut ca nici el să nu mai știe ce vrea și ce face. De aceea, ultimele dsale manifestări în viața politică îi fărâmițează tot prestigiul pe care-l avea odată și-i crează în schimb unul singur de: scandalagiul calificat.

Plugari, cetiți și răspânși
„FOAIA NOASTRĂ”
cel mai mare ziar popular

Infierarea necuviințelor liberalo-averescane.

— Atitudinea „Chemării”. —

Organizația „Chemarea tineretului național-țărănesc” secția din Cluj întrunită în ședința din 18 Aprilie a luat în dezbateră atitudinile necuviințose și anti-patriotice ale presei liberalo-averescană. Organizația tineretului ardelean, care și-a făcut un titlu de datorie și de glorie, din cinstea și patriotismul curat, cu care a acționat totdeauna pentru promovarea intereselor mari ale neamului, sesizată de sălbătecia nebună, cu care s'au pornit dușmănia inconștientă, de a semăna duhul anarhiei în ogorul țării, de a ponegri neamul și oamenii mari ai lui; a ținut ca și pe aceasta cale să-și manifeste indignarea, fixând la stâlpul infamiei pe cei păcătoși. Dintr'o sinceră dragoste de Patrie și o înaltă datorie morală își afirmă părerea votând cu unanimitate următoarea:

Rezoluțiune.

I. Exprimă încrederea desăvârșită față de conducerea partidului național-țărănesc și admirația sa față de d. d. Iuliu Maniu, președintele Consiliului de Miniștri, care împreună cu colaboratorii săi depune o muncă uriașă pentru sanarea relelor moștenite dela guvernele din trecut și îl asigură, că tineretul din Ardeal și Banat, va sta necondiționat la dispoziția partidului în opera sa de regenerare și refacere a țării.

II. Organizația ia cu adânc regret la cunoștință, că partidele din opoziție, — îndeosebi partidul liberal, — în nizuința lor de a ajunge cu orice preț la guvern, nu se dau înapoi dela folosirea celor mai detestabile mijloace de propagandă. Astfel ziarele subvenționate de acestea partide „Universul”, „Viitorul”, „Ordinea” și „Indreptarea”, nu se sfiesc să asmuțe lumea împotriva armatei, o instituție, care ne este scumpă

nouă tuturoara și trebuie ferită de politicianism, Ziarele amintite au adus dlui Iuliu Maniu și dlui Alexandru Vaida, jigniri revoltătoare, numindu-i „instrăinați” și cerând eliminarea acestori mari bărbați din sânul neamului.

Organizația crede, că în persoana dlor Maniu și Vaida au fost ofensați toți ardelenii și bănățenii, cari apreciind jertfele personale depuse de fiecare, pentru unitatea neamului, prin aceasta văd atacate și luptele duse în trecut pentru eliberarea noastră națională.

Organizația constată, că ziarele „Viitorul”, „Universul”, „Ordinea” și „Indreptarea”, prin atitudinea lor s'au luminat singure din rândul ziarelor cinstite și nu merită intrarea și răspândirea lor în Ardeal și Banat.

Organizația invită toți ardelenii și cetățenii cari au în inima și conștiința lor trează amintirea jertfelor seculare să boicoteze aceste ziare, pentru că deosebirile de vederi politice nu îndrituiesc pe nimeni să insulte Ardealul și Banatul, aruncând cele mai triviale ofense conducătorilor acestor provincii, a căror caracter și trecut trebuie să-i pună la adăpost față de asemenea tratament.

În cazul dacă ziarele amintite vor continua să persiste în atitudinea lor dușmănoasă față de Ardeal și Banat, Directoriul „Chemării” este rugat să ia măsurile dictate de situație.

III. Organizația din Cluj invită toate organizațiile surori din județe, ca în ziua de 23 Aprilie să se întrunească în ședințe extraordinare, pentru a dezbate această rezoluție și pentru a se asocia la ea.

OPINIA PUBLICĂ

E un copil neastâmpărat, răsfățat și temut, câteodată cu toane, dar totuși nespuse de răbdurii și iertător. Izvor nescapat de speranțe mari, ea e de multe ori slăvită, înălțată, lingușită, alteori, batjocorită, exploatăată și înșelată.

Armele ei: Tăcerea și nepăsarea. Recunoștința ei: Puterea.

Pe cât e de plăcută grația ei, pe atât e de crudă și de nesuportat răzburarea. Să te simți dintr'o dată ca într'un pustiu, să nu ț-i se adreseze o vorbă bună, să nu-ți întindă nimeni mâna, să fi, nebăgat în seamă, — dar e grozav. Exilul în mijlocul alor tăi e cea mai tragică pedeapsă.

Liberalii au abuzat de nenumărate ori de bunătatea și îngăduința opiniei publice. Peste multe păcate și greșeli s'a trecut cu vederea, — opinia publică a iertat. Îndrăzneala lor, la un moment a trecut însă oriee margini. Li s'a aplicat atunci corecția usturătoare a nepăsării și uitării. Au fost trecuți la... opoziția vecinică.

Pedeapsa a fost dureroasă. Agitația lor continuă este o dovadă despre aceasta. Din disperare, au ajuns apoi la recidivă. O nouă tentativă de înșelare a opiniei publice s'a pus la cale. Lupii revin travestiți în miei. Rângetul lor diabolic s'a transformat în zâmbet mios. Ochii lor, hrăpăreți și vrășmași, în priviri blânde și rugătoare.

Huiduiții și sfidătorii opiniei publice se dau azi drept apărători ai ei.

După zece ani de sabotare a binelui public și de batjocură a opiniei pu-

blice, au acum curajul să vină în fața ei, cu spinarea încovoată, cu un răvaș plin de promisiuni mincinoase și cu o colecție de articole cacofoniste (voiam să spun alarmiste).

Guzanii goniți cu ciomagul dela câmara cu porumb, revin cu guduriturii și miorlăituri de pisică vicleană.

Opinia publică, pe lângă celelalte calități mai are însă, o memorie strașnică, și nu uită nici odată pe păcătoși.

Primăria Municipiului Cluj.

No. 3290—1930.

Anunț de licitație.

Primăria Municipiului Cluj, publică concurs pentru cca 170 buc. table mari de stradă în străzile periferiale ale orașului Cluj.

Se va depune o garanță de 6% în numerar sau efect: de stat la casseria centrală și se va anexa ofertei recipisa casseriei despre valorile depuse.

Tablele de stradă se vor preda conform condițiilor licitației în 45 zile dela preluarea hotărârii de încredințare cu furnizări.

Mostra, cond. de licitație, devizul se pot vedea în biroul Serv. tehnic str. Brătianu 25, et. I., ora 11—13 a. m.

Licitarea se va ținea în sala Primăriei înaintea Comisiei de licitațiuni în ziua de 5 Iunie 1930, ora 11 a. m.

Cluj, la 14 Febrnarie 1930.

Primăria Municipiului Cluj.

SCRISORI DIN BELGIA

Ecouri dela conferința dezarmării navale din Londra

S-au împlinit aproape trei luni, decând prezențianții celor mai mari puteri naționale de pe glob anume: Anglia, Franța, Italia și Statele-Unite s-au întrunit la Londra, la așa numita conferință pentru dezarmarea navală.

Nici nu se terminase bine Conferința paraților dela Haga, unde s'a jucat primul act al războiului mondial și prezențianții țării amintite mai sus, au luat drumul spre Londra, pentru a rezolva o mare problemă, menită să figure pacea mondială.

Ce însemnează această frecvență succesive de conferințe internaționale? Răspunsul la această întrebare, în aparență este ușor de dat. Și mulți, gândindu-se la rezultatele obținute la conferința dela Haga aducându și aminte de armistițiul vamal dela Geneva, pream și de seriozitatea cu care se discută problema „Statelor Unite Europene” răspunde: astăzi mai mult ca oriundă, toate statele sunt preocupate de ideea pacifismului și a înfrățirii între popoare.

Conferința dezarmării navale a fost punctul de răspântie al tendinței de pace. Am așteptat cu înfrigurare rezultatele ei, iar astăzi după ce în mare parte le cunoaștem trebuie să ne încredem: conferința dela Londra a fost „dezarmare” sau de „inarmare” navală? Suntem astăzi aproape după trei luni de târguială internațională, dar în tot timpul acestor interminabile pertractări, nu s'au pus de nimeni în discuție, problema unei complete dezarmări. Toate ocmelile au avut aspectul târguvelor și rând: mai dă tu ceva și mai las eu. Dar în această privință, Franța și Italia, au jucat rolul de frunte.

Dnii Tardien și Briand, delegații francezi, au arătat încă dela începutul Conferinței prin cifre și documente, care este tonajul minim și indispensabil, pentru ca Franța să-și aibă asigurată integritatea teritorială adăugând și imensul imperiu colonial francez.

Prin urmare nici nu s'a gândit la o dezarmare completă, ci în cel mai bun caz la o reducere a flotei navale.

Italia la rândul ei a procedat mai rapid. Fără multe discuții a cerut pur și simplu paritate cu Franța. Di Grandi delegatul Italiei, a dovedit cu această ocazie, că este un reprezentant fidel al regimului fascist, rămânând până la sfârșit consecvent și intransigent. Toate intervențiile, făcute de celelalte puteri pe lângă dânsul au dus la același rezultat: singura concesțiune pe care o poate face Italia este paritatea.

Noi nu putem de cât să admirăm, pe un bărbat politic, care înțelege să apere cu atâta îndârjire interesele țării lui. Nu credem însă, că această intransigență exagerată, a corespuns cu spiritul și programul conferinței dela Londra. Nici s'au întrunit marile puteri navale având ca scop dezarmarea, iar nu pentru ași disputata paritatea și ași măsură forțele. O palidă mângâiere mai rămâne celui ce privește aceste spectacole: cât timp măsurarea forțelor se face dela masa verde prin discursuri elocvente, liniștea rămâne netulburată. Pericolul este mult mai mare când ca se va face din tranșee, iar glasul omului va fi înlocuit cu bubuitul tunului. Cum însă acestea două sunt în strictă

dependență una de alta, și cunoscând felul în care presupuși pacifiști au înțeles să rezolve problema dezarmării navale, nu putem să fim învinși de nimeni dacă manifestăm o vădită îngrijorare și neîncredere în siguranța păcii pentru viitor. Am fi prea naivi crezând că tratatele de amicitie — simple pectice de hârtie — și pactele de neagresiune, sunt garanții suficiente de pace.

Putem merge și mai departe cu scepticismul nostru, negând chiar Ligii Națiunilor această putere. Ea nu este o putere executivă și informația ei actuală, nedispunând de forța armată, în cazul unei conflagrațiuni, — pe care nu o dorim — ar dovedi mai mult că este o ficțiune.

Deacea se discută așa de mult posibilitatea creerii unei armate care să stea sub ordinele și la dispozițiunea ei. Când această problemă va fi tradusă în fapt, avem dreptul să fim ceva mai liniștiți..

Revenind asupra conferinței dela Londra, cu rezultatele ei, putem afirma că, țările participante, s'au condus după deviza: „Si vis pacem para bellum” și au păstrat vie imaginea vechiului soldat Grec care într'o mână ținea lancia, iar în celalaltă o ramură de măslin — semnul de pace.

Acestea sunt semnele vremii în care trăim. În Italia se vor desfășura grandioase serbări în 27 Aprilie-a. c. cu ocazia lansării de noi vase de război. Franța e înarmată până în dinți și nu încetează de a se înarma, având ca stimulente activitatea prodigioasă a „surorii” dela Sud cu care mai curând sau mai târziu, inevitabil se va răfui. Conferința dela Londra, este primul semn în această privință și el nu trebuie să ne scape din vedere.

În fața acestei situații putem rămâne indiferenți? Să fim mai puțin creduli, și să nu facem exces de pacifism! Prin aceasta nu trebuie să se înțeleagă întreruperea activității noastre pentru propagarea păcii, nici schimbarea atitudinii pacifiste, ci conformarea la exemplul dat de celelalte țări.

Imaginea soldatului Grec să ne servească de pildă iar deviza „Si vis pacem para bellum” să ne fie cuvânt de ordine!

Aurel Vasîu.

De vânzare

UN AUTOMOBIL

pentru 6 persoane

Marca BENZ

Prețul 20 mii lei

Str. Reg. Ferdinand 87

la școala BEU.

Prietenii și abonații ziarului nostru sunt rugați să aprecie eforturile materiale ale ziarului nostru, sprijinindu-ne cu achitarea abonamentului: Nu suntem un ziar comercializat, nici un ziar susținut. Pe lângă grija mare ce depunem în redactarea ziarului nostru, ne apasă greu și grija materială. Nu vrem comercializarea, nici aservirea scrisului nostru; preferim a apela la sprijinul distinșilor pretini și abonați ai noștri. Mai presus de sumă, noi apreciem gestul.

Redacția

Primăria Municipiului Cluj

No. 8552—1930

Publicare de licitație

Primăria Municipiului Cluj publică licitație pentru furnizarea următoarelor materiale necesare Atelierului Central.

1. Materiale de fier pentru ferărie.
2. Materiale pentru cirelar.
3. Materiale pentru mecanici.
4. Materiale pentru lemnărie.
5. Unele de lucru conform cantităților și dimensiunilor stabilite în

tablourile cari stau la dispoziție la Serviciul Întreprinderilor edificiul Primăriei camera No. 20.

Ofertele se vor înainta în ședința Comisiei de licitații la Primăria orașului Cluj, în ziua de 29 Aprilie 1930 ora 11 a. m. în plic închis și sigilat.

Cluj, la 14 Aprilie 1930.

Primăria Municipiului Cluj.

Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor Casa Autonomă a Drumurilor de Stat Direcțiunea Financiar-Administrativă

No. 9052 11 Aprilie 1930.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală că în zilele și la orele specificate mai jos, se va ține următoarele licitații publice, cu oferte închise, separate pentru fiecare lucrare:

În ziua de 6 Mai 1930 ora 10¹

1. La Direcțiunea Financiar Ad-tivă a Casei Autonome a Drumurilor de Stat și la Serviciul Drumurilor de Stat Deva pentru reconstrucția podului No. 169 depe șoseau de Stat Brașov—Sibiu—Arad km. 186—187. Termenul pentru completa executare a lucrării este de trei luni dela data semnării contractului iar valoarea de pe deviz Lei 112.000 (una sută douăsprezece mii).

În ziua de 6 Mai 1930 ora 10¹

2. La Direcțiunea Financiar Ad-tivă a Casei Autonome a Drumurilor de Stat și la Direcțiunea III-a Regională a Drumurilor de Stat Timișoara și la Serviciul Drumurilor de Stat Oradea-Mare, pentru repararea podului de lemn No. 130 la Drăgănești pe șoseaua de Stat Deva—Beiuș—Oradea km. 68+445. Termenul pentru completa executare a lucrării este de două luni dela data semnării contractului, iar valoarea depe deviz Lei 260.000 (două sute șase zeci mii).

3. La Direcțiunea Financiar Ad-tivă a Casei Autonome a Drumurilor de Stat și la la Serviciul Drumurilor de Stat Lugoj pentru repararea podețelor și podurilor depe șoseaua de Stat No. 15 Orșova—Lugoj—Timișoara km. 6—137. Termenul pentru completa executare a lucrării este de patru luni dela data semnării contractului, iar valoarea depe deviz Lei 180.000 (una sută opt zeci mii).

4. La Direcțiunea Financiar Ad-tivă a Casei Autonome a drumurilor de Stat și la Direcțiunea IV-a Regională a Drumurilor de Stat Cluj și la Serviciul Drumurilor de Stat Satu-Mare pentru reconstrucția podului de pe șoseaua Ciucia—Carei km. 17+320. Termenul pentru completa executare a lucrării este de patru luni dela data semnării contractului, iar valoarea depe deviz Lei 303.000 (trei sute trei mii).

5. La Direcțiunea Financiar Ad-tivă a Casei Autonome a Drumurilor de Stat și la Serviciul Drumurilor de Stat Sighet pentru repararea podului de lemn No. 24 depe șoseaua de Stat Sighet—Baia—Mare. Termenul pentru

completa executare a lucrării este de două luni dela data semnării contractului, iar valoarea depe deviz Lei 190.000 (una sută nouă zeci mii).

6. La Direcțiunea Financiar Ad-tivă a Casei Autonome a Drumurilor de Stat și la Direcțiunea IV-a Regională a Drumurilor de Stat Cluj și la Serviciul Drumurilor de Stat Tg.-Mureș pentru construcția podului de beton armat No. 104 pe șoseaua Cluj—Reghin—Tulgheș km. 125+110. Termenul pentru completa executare a lucrării este de trei luni dela data semnării contractului, iar valoarea depe deviz Lei 700.000 (șapte sute mii).

În ziua de 7 Mai 1930 ora 10¹

7. La Direcțiunea Financiar Ad-tivă a Casei Autonome a Drumurilor de Stat și la Serviciul Drumurilor de Stat Lugoj pentru repararea podurilor No. 157, 203, 206, 238, 245, 304, 315 și 317, depe șoseau de Stat București—Orșova—Buzias. Termenul pentru completa executare a lucrărilor este de trei luni dela data semnării contractului, iar valoarea depe deviz Lei 175.000 (una sută șapte zeci și cinci mii).

8. La Direcțiunea Financiar Ad-tivă a Casei Autonome a Drumurilor de Stat și la Serviciul Drumurilor de Stat Sighet pentru reconstrucția tablierului și repararea culeilor podului No. 80 depe șoseaua de Stat Carei—Satu-Mare—Sighet. Termenul pentru completa executare a lucrărilor este de trei luni dela data semnării contractului, iar valoarea depe deviz Lei 140.000 (una sută patru zeci mii).

9. La Direcțiunea Financiar Ad-tivă a Casei Autonome a Drumurilor de Stat și la Serviciul Drumurilor de Stat Tg.-Mureș pentru construcția tubului de beton de 80 cm. deschiderea No. 6 și repararea podului de lemn No. 34 depe șoseaua Tg.-Mureș—Reghin—Crainimat. Termenul pentru completa executare a lucrărilor este de trei luni dela data semnării contractului, iar valoarea depe deviz Lei 110.000 (una sută zece mii).

Licitațiile se vor ține în conformitate cu dispozițiunile părții finale din publicația No. 5443—1930 inserată în Monitorul Oficial No. 61 din 15 Martie 1930.

Dir. general: (Indescifrabîl).

1509

Director: (Indescifrabîl).

Dela amici

Lupștii

au început să bată câmpii. În special șeful lor doctorul Nae, a turbat deabinele. Efectele dresării încep să dispară, iar instinctele-i atavice îl năpădesc furioase. Urlă, zbură, face spume la gură și-și arată colții pe la cotituri de străzi. De când cu alegerile comunale nu-și mai găsește loc între oameni. Să vede că odată călcat pe coadă, l'a părăsit civilizația... De altfel începe să inverzească codrul...

Averescanii

sunt în așteptare. Așteaptă întoarcerea generalului care a plecat să se adapteze în Italia. Să svonește că apa dela Aghi ar avea efecte miraculoase mai ales la cap. Și să pun mari speranțe căci aci stă năcazul. Odată sosit au proiectat numărătoarea oilor pe ziua de Dumineca Tomii, adică îndată după Sfântul Gheorghe, când obișnuit se face „ruptul sterpelor” la neamurile de păstor. Până atunci însă lucrează cu zor pentru auto-luminare. Semnalul l'a dat ironicul domn Trancu, care și-a dat zilele trecute un examen la Universitate. Acest fapt a cam supărat pe mussolinică Goga, aspirant la șefie, pe care l'a cuprins o legitimă îngrijorare, ca nu cumva să-i pretindă vre-o diplomă căci atunci a sfectit-o. Pe lângă năcazurile ce i-le-ar procura examenele — la o eventuală apropiată vacanță de șefie, s'ar vedea exclus, fiind ne isprăvit. Așa că deocamdată fredonează regretând sincer „de ce l'au dus de lângă noi”, și mai ales că trebuie să cânte „adio vis de dictatură”...

În tabăra liberală

a intrat duhul necurat. I-a cuprins pe toți o extra ordinară panică. De altcum șeful Vintilă de mult prezenta simptome îngrijorătoare. Acum însă cu un ultim acces de furie zbură în lung și în latul țării. S'ar părea că cine știe ce cataclism universal se apropie. Frământările amenințătoare ar pune țara pe gânduri..., dacă nu ne-am cunoaște mușterii. Și apoi înțelepciunea populară zice, că vitele își presimțesc perirea și totdeauna când li-se apropie sfârșitul dau semne de tulburare. De aceea e explicabilă furia cu care s'au pornit contra țării. Sabotarea oricărei opere pozitive făcută pentru țară, ponegrirea ei peste hotare, insultele la adresa Regentei, injurarea armatei precum și îndemnurile la anarhism nu sunt altceva decât nebunia ultimelor clipe. E agonia grea a păcătoșilor. Și acestea au început să se manifeste mai acut de când s'a pus problema serioasă a revizuirii averilor. Atunci s'ar dovedi că în țară au fost și oameni cari s'au îmbogățit (iață criza desmințită!) dar din munca altora și încă prin furt. Și aceasta nu le prea convine. Mai ales mironosița Tancred s'a cam făcut mititel. De spaimă a încetat de a se farda și a amețit. Singur care nu vede pericolul caravanei este moșul Duică, investit de către sultan ca șef al unei raiale liberale la Târgul-Murăș. Bătrânul și-a luat rolul în serios și a devenit actor de comedie. Cu deosebit patos a dat un comunicat către pretinsa organizație liberală și către cetățeni, ca să întocmească tablouri pe fiecare comună în care să se arete precis nemulțumirile și lipsurile, indicând totodată și mijloacele ce le cred eficace pentru soluționare. Acestea apoi să i-le comunice pentru ca la o eventuală venire la putere (sic) să le poată rezolva grabnic. A produs multă voie bună naivitatea moșului care nutrește visuri nestingherite ca măgarul de pe Vezuv. Se zice că tot acuzând pe național-țărăniști de demagogie i-a intrat în sânge și a luat-o subțirel înainte... Pe nababii liberali dela București i-a cam infuriat isprava moșului. Ba Tancred cuprins de frigurile revizuirii averilor, văzând comunicatul a sberiat: „Ei poftim! Țara (adică: partidul) pierd și baba se piaptână cu lăutari”. Noroc că l'a domolit cinicul C. Argetoianu, spunându-i „Lasă mă, nu vezi că a dat moșul în mîntea copiilor!”

DI Duică însă nu să lasă. Ii dă zor căci la dăruit Dzeu cu mîntea românului de pe urmă.

Jean Sărăcilă.

Cetiți și răspânziți
„CHEMAREA”

Săptămâna politică

DI General Nicolae Condeescu a fost numit ministru al armatei. Instalarea noului ministru s'a făcut cu un fast deosebit în prezența dlui primministru Iuliu Maniu, ministru interimar al Armatei. La solemnitate au luat parte generalii inspectori de armată și alți numeroși ofițeri superiori din capitală.

Cuvântarea noului ministru de război, caldă, entuziastă: un crez și un program.

Solemnitatea a luat sfârșit într'o atmosferă de caldă însuflețire camaraderească.

Ținuta Generalului Prezan față de reforma militară a guvernului Maniu a desorientat complect tabăra liberală. Gazetele liberale și cele în comandită sunt în panică și în derută. Dovada complectă a furiei lor neputnicioase ne-au oferit-o atacurile băloase, murdare și infame, la adresa marelui general, apărute în gazeta-revolver a lui Tancred, regele șperțurilor liberale.

Intreagă presă românească, din Capitală și din provinciile alipite remarcă în articole elogioase figura marelui general, infierând drastic murdăriile și insultele liberale din solda șperțurului Tancred.

Congresul invalizilor, văduvelor și orfanilor de război, ținut în 11 Aprilie la București, a sfârșit prin regretabile demonstrații de stradă în urma instigațiilor puse la cale de anumite cercuri interesate, împotriva guvernului Maniu.

În fața campaniei desperate a opoziției liberale și averescane de-a provoca noui desordini în Țară, prin instigații oculte, guvernul a luat mai severe măsuri pentru menținerea ordinii.

În același timp guvernul a ordonat o anchetă urgentă pentru a descoperi pe instigatorii și inovajii tulburărilor dela 16 Aprilie din Capitală. Se pare, că în afară de agenții electorali ai liberalilor și averescanilor, s'au amestecat în mulțime numeroși agenți Comuniști cari au instigat pe invalizi la rezistență și apresiune față de armată și autorități. Guvernul e ferm decis a aplica cele mai drastice sancțiuni față de cei inovajii, ori cine vor fi ei.

Știrile tendențioase și alarmante, răspândite de presa de scandal și de șantaj, că ar fi fost morți și numeroși răniți, sunt de domeniul fanteziei.

Guvernul a dat un comunicat oficial despre cele petrecute pentru a informa atât Țara cât și streinătatea.

Cazul Stere s'a rezolvat prin demisia susnumitului din partidul național-țărănesc. În urma incidentului dela Operă — cu ocazia festivalului pentru aniversarea Basarabiei — dl Const. Stere a înțeles să tragă consecințele. A demisionat din partidul național-țărănesc urmat de încă 2 prieteni devotați: moș Ion Codreanu și deputatul Iacobescu.

DI Stere a declarat presei, că se retrage din viața politică la moșia sa din Bucov unde își va scrie memoriile. Deocamdată presa liberală a dlui Stelian Popescu și a lui Tancred Constantinescu nu se mai poate complăce în dulce și candidă tovarășie pe „chestia” Stere. Ce se vor face de acum înainte ilustrii comparși — ne mai putând flutura spectrul „trădătorului” Stere pentru meschinele lor manevre de partid?!

Ce vor inventa în fantazia lor bolnavă și insipidă pentru a suplini golul lăsat de dispoziția dlui Stere din viața politică activă, O să mai vedem!

Internaționala comunistă. Din Moscova face pregătiri întinse pentru ca în ziua de 1 Mai să provoace tulburări în toate capitalele din Europa.

Un manifest publicat de Comitetul Internațional declară, că ziua de 1 Mai trebuie să-fie semnalul începutului războiului proletariatului împotriva capitalismului în toată lumea.

Mișcarea națională a lui Gandhi ia mari proporții de întindere în întreaga India. Cercurile politice engleze privesc cu destulă îngrijorare la desfășu-

rarea evenimentelor. După exemplul lui Gandhi, tineretul arab din Ierusalim a organizat un marș de propagandă prin Palestina. Populații arabă e în demnitate să refuze orice legături comerciale cu evreii.

Intre Domnii Mussolini și N. Iorga s'au schimbat telegrame călduroase din prilejul inaugurării Casei românești din Veneția. Răspunzând unei depeși ce i-s'a trimis cu ocazia inaugurării Casei românești din Veneția, dl Mussolini a adresat o caldă telegramă dlui prof. N. Iorga, rectorul Universității din București și directorul Casei Românești din Veneția.

În Rusia Sovietică condamnările la moarte și execuțiile adversarilor regimului bolșevic sunt din nou la ordinea zilei. Se anunță din Moscova, că trei ingineri au fost condamnați la moarte sub invinuirea de sabotare a producției în întreprinderile industriale ale Statului.

După execuția aproape în masă a preoțimei și a clerului înalt, acum Canibalismul regimului Sovietic execută și condamnă la moarte intelectualii adversari ai regimului bolșevic, pentru a putea deslănțui mai ușor prăpădul general.

Rugăm insistent pe onorații noștri abonați să achite costul abonamentului.

„Partidul național” singur, a strâns la luptă o țară întreagă. Meritul însă al acestei raliere, care s'a afirmat în opoziție și continuă și astăzi dela putere, nu revine numai șefilor. Isbucnirea de conștiință într'o unică și războinică flacără se datorește câtorva mii de tineri, dăruțiți cu aceeași chemare și spirit de jertfă ca și Iuliu Maniu. Un trup își creiază, prin mii de vieți succesive prin milenii, armele să se apere și să dănuiască. Un neam își înalță pe lângă un grai și o rugăciune, tinerimea care să i-o strige și să i-o poarte în priviri, ca în niște steaguri. „Chemăriștii” din Cluj continuă să fie organul de propagandă și de ofensivă al Ardealului.

Ritmul lent, cerbicia massivă a milioanele de plugari, răbdarea lor comprimată, s'a deslănțuit în acest tineret magnific cu o forță sălbatecă. El e fulgerul care naște din cremenea mută, când e isbită. Ne gândim la elanul care doarme necunoscut, într'un explozibil.

S'a văzut ce poate acest tineret, anul trecut, la Alba-Iulia, Ardealul era o masă electrizată pe care uzurpătorii au cetit: „Nu atingeți! Pericol de moarte!”

ION VINEA

Scrisori dela Redacție.

Rubrică permanentă condusă de redactorul nostru special Tutankamen.

D. Rectificare, com. Complectare. Îmbătrânitul politician George Bogdan Duică, dealtfel stălp în partidul liberal a trimis o circulară emoționantă către toți fiii lui sufletești... membri ai partidului liberal din Târgul-Mureș, cerându-le sfaturi acum după ce zece ani au „guvernare” că oare ce cred ei că ar trebui să facă el ca șef, ca să nu moară definitiv „organizația” liberală de acolo? Circulara ca dovadă clară a lipsei de program al partidului liberal a fost semnată de îmbătrânitul politician în original, iar cum lumea nu-l cam știe că cine-i și cam în ce lume trăește, și-a pus și adresa acolo: Str. Berdei, Cluj. Și fiindcă lui ea venit greu să-și pună adresa complectă, o întregim noi, dându-o în întregime: Gh. Bogdan Duică Cluj prof. universitar, Str. Berdei — Grădina de copii No. 2. — Frații liberali, copilașii din grădina așteaptă cu nerăbdare scrisorile moșului. Trimite-ți-le urgent!

D. Ghandi. India. Ai Dta, ce ai cu sarea, dar spui drept că și mie — năcăjit Tutankamen — mi-ar prinde bine o țară de sare la glumele mele. Mi-ai putea trimite și mie un kgr. două de sare de mare, aici nu sunt englezi, cari să-mi ciuruiască trupul pentru o „sare” bine plasată în acest obicinuit colț „revoluționar” din „Chemarea”.

Un apel către toți românii

Sindicatul Presei din Ardeal și Banat, corporația profesională a mănuiitorilor de condeie din ținutul de dincoaci de Carpați, a lansat de ziua Sf. Paști un apel călduros către publicul românesc cerându-i o contribuție modestă spre a-și putea înfăptui un mare și bineintemeiat deziderat: o Casă a Presei.

Dintre multele apeluri pornite nu odată dintr'o însuflețire al momentului, iată un apel eșit dintr'o necesitate permanentă, eșită dintr'o cumpănire îndelungată, dintr'o frământare sufletească purtată multă vreme în cutele-i adânci.

S'ar putea ca opinia publică românească să rămână pasivă, la un glas ce cere o călduroasă solidarizare a acelor pentru a cărora mulțumirea sufletească o viață întreagă și-au fărâmițat într'un generos altruism, totul ce creierul și sufletul le-a dat: soldații credincioși ai condeilor?

Nu. Opinia publică românească nu poate să-și renege trecutul, nu poate să tragă dungă peste acele virtuți prin care s'a afirmat mândră întotdeauna: a onora demn dorința acelor, cari au spus întotdeauna, aceea ce a simțit și dorit poporul românesc strămtorat alături de alte neamuri în acest frumos colț de țară, Ardealul mereu suferind.

Sindicatul Presei, instalat cu chirie într'un modest local ce nu-i aparține, în Str. Brătianu 45 Cluj, scotează — bazându-se pe generozitatea obștei — să-și sărbătorească Sf. Paști apropiate în localu-i propriu bine nemeritat.

Către toți, cari s'au jertfit să mă citească. Fac o mică pauză în seria năzdrăvăniilor mele și Vă doresc din suflet: Sărbători ferice — speciale dela Tutankamen.

Dlul Revizoru dela „Patria”. Am mai văzut oameni, cari să facă rău în țară, dar om care să facă un rău așa mare ca și cum vrei dta, nici în romane, nu am cetit. Auzi domnule să se afle un om în aceasta țară și un ziar respectat care vrea să confişte averile bine chiftuite și ascunse, averi rezultând dintr'o guvernare de grea luptă cu codul penal și abia zece ani durată, proprietate intimă: NAȚIONAL ... liberală. Se face monșer? Ei! Imi pare rău.

DI Ics., com. Ipsilon. Liberalii sunt, au fost și vor fi mereu în tradiția lor. Nimic nu s' schimbă în gând și fapte. În partidul lor a dominat vecinic o înțelegere familiară. Orice furt, orice panama a fost aranjată în familie, ei au trăit politicește și vor să trăiască pe veci: „Ca la mama acasă”.

Redactor responsabil:

Dr. A. T. MUREȘAN